

JEVANĐELJE OD ISAIJE

SAMO JE BOG VELIK

(ISA. II 6-22, LAUTOV PREVOD.)

6. Zaista si napustio Svoj narod, dom Jakovljevi; Zato što su ispunjeni sa gatarima sa Istoka, I sa vračevima kao Filistejci; I umnožavaju nezakonito potomstvo čudne dece.
7. I njegova je zemlja ispunjena srebrom i zlatom; I nema kraja njegovom blagu; I njegova je zemlja ispunjena konjima; Niti ima nekog kraja njihovim kočijama.
8. I njegova je zemlja ispunjena idolima; On se klanja delu svojih ruku, Onome što su njegovi prsti napravili;
9. Prema tome će loš čovek biti pognut, i moćan čovek će biti ponižen; A ti im nećeš oprostiti.
10. Idi u stenu, i sakri se u prahu; Od straha od Jehove, i od slave Njegovog veličanstva, Kada On ustane da udari svet sa užasom.
11. Ponosite oči ljudi biće ponižene; Visina smrtnika pognuće se; I samo će Jehova biti uzdignut na taj dan.
12. Jer je dan Jehove Boga nad vojskama protiv svega što je veliko i ponosito; I protiv svega što je uzvišeno, i biće poniženo.
13. Čak i protiv svih kedrova Libanskih, visokih i uzvišenih; I protiv svih hrastova Bašanskih;
14. I protiv svih planina, visokih; I protiv svih brda, uzvišenih;
15. I protiv svake kule, visoko podignute; I protiv svake gore, snažno utvrđene.
16. I protiv svih brodova Taršiskih; I protiv svakog ljupkog umetničkog dela.
17. I ponos ljudi će se pognuti; I visina smrtnika biće ponižena; I samo će Jehova biti uzvišen na taj dan:
18. I idoli će potpuno nestati.
19. I oni će ići u pećine od stena, i u rupe od praha; Od straha od Jehove i od slave Njegovog veličanstva, Kada On ustane da udari zemlju sa užasom.
20. Na taj dan će čovek baciti svoje idole od srebra, I svoje idole od zlata, koje su napravili da obožavaju, Kriticama i slepim miševima;
21. Da ode u pećine od stena, i u pukotine od krševitih litica; Od straha od Jehove, i od slave Njegovog veličanstva, Kada On ustane da udari zemlju sa užasom.
22. Ne uzdajte se više u čoveka, čiji je dah u njegovim nozdrvama, Jer na račun čega on treba biti izgrađen?

U stihu 6 ne postoji ništa u izvornom tekstu da ukaže sa čim su ljudi ispunjeni sa Istoka. Tekst, preveden bukvalno, glasi, „jer su ispu-

njeni sa Istoka.“ Ovo je naznačeno u Revidiranoj Verziji, kao i u našoj uobičajenoj verziji. To sa čim su oni ispunjeni nije ograničeno na gatare ili na bilo koju drugu pojedinačnu stvar. Zamisao je da šta god da ljudi imaju dolazi sa Istoka. Izraz koji je korišćen je, međutim, običan Hebrejski idiom da se izrazi poređenje, tako da bi mogao glasiti, „zato što su ispunjeni više nego Istok,“ što je još više naglašeno. Na Istoku je idolopoklonstvo bilo praktikovano duže od bilo kog mesta na zemlji.

„VRAČEVI SU, kao i Filistejci.“ Filistejci su bili narod iz Hanana, za koji je Bog zapovedio da bude proteran zbog svojih gadosti, među kojima je bilo veštičarenje—lažna komunikacija sa mrtvima. Reč prevedena „vrač“ je od reči koja znači „oblak,“ ukazujući da oni koji praktikuju tu veštinu deluju tajno, prikriveno.

„UŽIVAJU u deci tuđinaca.“ Bukvalno, „rukuju se sa decom tuđinaca.“ Izraelskom narodu je bilo zabranjeno da sklapa bilo kakav savez sa narodom zemlje. Trebali su da budu odvojeni od svih ljudi na zemlji. Izl. xxxiii 16. Nisu trebali da budu ubrajani među nacije, niti da budu kao one. Br. xxiii 9. Trebali su za odbranu da zavise samo od Gospoda, prema tome nisu trebali da imaju bilo kakav savez sa drugim narodima, koliko god brojnim. Božji narod ne sme ući u bilo kakav zavet, osim sa Njim. Oformiti bilo kakav savez u partnerstvima, ili biti na bilo koji način bilo kako upetljan ili poistovećen u interesima sa drugim narodima, znači biti nepošten prema Bogu. To su oni koji su „bogat i obogatili su se“ (Otk. iii 16, 17), koji su izbljavani iz Gospodnjih usta. „Gladne je napunio dobrima, a bogate otposlao prazne.“ Luka i 53.

ZAPAZITE mesto odakle prava punina dolazi. U Hristu sva punina boravi (Kol. i 19), i mi smo „učinjeni punima“ u Njemu. Kol. ii 10, R. V. On kaže, „Otvori širom svoja usta i ja ću ih napuniti.“ Ps. lxxxii 10. Međutim kada punina koju ljudi imaju nije od Njega, to zapravo nije ništa osim praznine; oni su naduti, neispunjeni.

„I puna im je zemlja idola; klanjaju se delu vlastitih ruku, onom što su izradili njihovi prsti.“ Kakav užasan pad sa visokog mesta za koje je Bog stvorio čoveka. „Učinio si ga tek malo nižim od Boga i krunisao si ga slavom i čašću. Učinio si ga da ima vlast nad delima Tvojih ruku; sve si položio pod njegove noge.“ Ps. viii 5, 6, R. V. Ipak „Šta je Čovek?“ U svom najboljem stanju on je sveukupno sujeta; sam po sebi on uopšte nije ništa; ali sa Bogom koji boravi u njemu u svojoj Svojoj punini, On je gospodar dela Božjih ruku. I iz ovog visokog stanja ljudi su pali toliko nisko da obožavaju—priznaju sebe slabijim od—dela njihovih sopstvenih ruku. Od imanjanja vlasti nad delom Božjih prstiju, saginju se pred delima njihovih sopstvenih prstiju! Može li pad ikada biti veći? To je ono što je idolopoklonstvo.

MEĐUTIM ne postavljaju svi idolopoklonici kipove od drveta ili kamena u hramu, i padaju

pred njima. Nije neophodno da neko treba da odaje poštovanje isklesanom kipu, da bi bio idolopoklonik. Sve što je neophodno da odredi nekoga idolopoklonikom je da on obožava svoja sopstvena dela. Dakle ljudi obožavaju ono u šta stavljaju svoje poverenje za spasenje. Ko god prema tome zavisi od bilo čega što je uradio, kao sredstva spasenja, idolopoklonik je. Onda da li nikada niste videli idolopoklonike? Zna li neke? Da li biste morali da izađete iz svoje sopstvene kuće da nađete jednog? Zapazite da baš pre izjave da je njihova zemlja puna idola, mi čitamo: „Zemlja im je puna srebra i zlata i nema kraja njihovom blagu.“ Postoji li neka zemlja na koju bi se ovo moglo ispravije primeniti nego na ovu? Da li pravi neku razliku da li će srebro i zlato koje ljudi obožavaju biti oblikovano u kip, ili jednostavno nosi pečat Vlade? Ne postoji država na zemlji koja nije puna idola. Hajde onda da kažemo ove reči Gospodu: „Odstrani sve bezakonje, i milostivo nas primi. Asirac nas neće spasiti; nećemo više na konjima jahati, niti ćemo delu svojih ruku govoriti: ‘Vi ste naši bogovi’; jer u Tebi siroče milosrđe nalazi.“ Za sve koji tako priznaju svoj greh, Bog kaže: „Ja ću isceliti njihovo otpadništvo, drage volje ću ih voleti.“ Osija xiv 2-4.

Bog nije poštovalac osoba; prema tome „loš čovek“—čovek niskog položaja—i „moćan čovek“—heroj po svetskoj proceni—biće jednako pognuti i poniženi, ako istraju u uzdizanju sebe iznad Boga. „Jer dan Gospoda nad vojskama doći će na svakog ko je ohol i ponosit, na svakog ko se uzvisuje, i biće ponižen.“ „Čovekova ponositost će biti oborena i ljudska oholost ponižena: jedino će Gospod biti uzvišen na taj dan.“ Sud će otkriti sve onakvo kakvo jeste, i onda će biti viđeno da je samo Bog velik. Niko od ljudi na zemlji koji tvrde da su veliki neće biti sposoban da učini svoju tvrdnju dobrom na taj dan.

To će biti strašan dan. „A zemaljski kraljevi, i velikaši, i bogataši, i vojskovođe, i moćnici, i svaki rob, i svaki slobodnjak“ (Otk. vi 15) „će svoje srebrne idole i svoje idole od zlata, koje je svako sebi napravio da im se klanja, pobacati kriticama i slepim miševima da odu u pukotine stena i na vrhove krševitih litica, zbog straha Gospodnjeg i zbog slave Njegovog veličanstva, kada On ustane da strahovito potrese zemlju.“ i reći će gorama i stenama, „Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onog koji sedi na prestolu i od Jagnjetovog gneva: jer došao je velik dan Njegovog gneva i ko će opstati?“ Ipak da posmatraju to isto lice biće nagrada i najveće oduševljenje za one koji su bili ponizni pred Bogom. Ps. xvii 15; Otk. xxii 4.

JEVANĐELJE sada nastoji da pripremi ljude za taj veliki i strašan dan. „Jer oružje naše borbe nije telesno, nego u Bogu jako za rušenje utvrđenja: obaramo umišljenosti i svaku uzvišenost koja se uzdiže protiv spoznaje Boga i zarobljavamo svaku misao na pokornost Hristu.“ 2. Kor. x 4, 5. Jevanđelje radi istu stvar koju veliki dan Gospodnji radi, samo je bolje pokoriti se procesu sada, voljno, nego da se čeka do tada.

Samo je Bog „visok i uzvišen.“ On nije uzdigao Sebe na račun drugih, kao što ljudi rade; već ne može biti drugačiji nego što jeste. Stvoritelj je po samoj prirodi stvari beskonačno veći od svih stvorenih stvari. Samo Njegovom veličinom sve može postojati; i ko god rado prepoznaje i priznaje tu veličinu, njom je uzvišen. Kada ljudi uzvisuju sami sebe, sve je suprotno i u neredu. Neophodno je da Božje zakonito mesto u univerzumu treba biti prepoznato; inače će zbunjenost uvek vladati. Jevandjelje radi u tom cilju, a veliki dan Gospodnji će završiti delo, uništenjem onih čiji su visoki zahtevi učinili da ignorišu Boga. Oni će jednostavno biti ostavljeni potpunom iskušenju njihovih tvrdnji, i kao posledica biće „kao oblak jutarnji i kao rana rosa što iščezne, kao pleva što je vihor odnosi sa gumna i kao dim iz dimnjaka.“ Osija xiii 3. Kada se stave na probu da pokušaju da postoje odvojeno od Boga, „naći će se nedostojnim.“ Kao idoli koje su napravili, jednostavno će „iščeznuti,“ jer kada se Božja potpora, koju su prezreli i odbacili, povuče, ne ostaje ništa.

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER

ZAKLJUČAK stvari je, „Klonite se čoveka, kome je dah u njegovim nozdrvama; jer u čemu se može na njega računati?“ „Proklet bio čovek koji se pouzdava u čoveka, i koji telo čini svojom mišicom, i čije srce odlazi od Gospoda.“ Jer. xvii 5. Ovo nije prokletstvo stavljeno kao kazna na one koji se pouzdaju u čoveka,—u same sebe. To nije uopšte zato što su uvredili Božje dostojanstvo: Bog nije čovek, da se On treba osećati uvređenim jer Njegovo zvanje nije prepoznato; On je ponizan i skroman u srcu. Prokletstvo je jednostavno izjava činjenice. Pretpostavite da čovek postavi sebe da visi nad jamom bez dna, bez ičega; šta drugo osim njegovog potpunog uništenja može proisteći? Čovek je ništa, i ko god se uzda u čoveka, čak i u sebe, mora neizbežno doći do ničega. Sud neće uraditi ništa više nego što će otkriti stvari kakve jesu, i ostaviće svakog čoveka posledici njegovog sopstvenog izbora, a Bog će biti čist od krvi zlih koji su uništeni. Setite se Isa. i 31.

LEKCIJA koju ne treba da propustimo da naučimo, je sila Jevandjelja. Njegova sila je jednaka sili pokazanoj na veliki i strašan dan Gospodnji. Božja sila da spasi—da napravi nešto za večnost od ljudi koji su ništa—moćna je sila koja će uzdrmati nebesa i zemlju. Kada Gospod dođe, to je da spasi Svoj narod. Prorok Avakum je video viziju od Boga kako je krenula za spasenje Njegovog naroda, i „Njegova slava je prekrivala nebesa i zemlja je bila puna Njegove hvale. Sjaj Mu je bio poput svetlosti; iz Njegove ruke zraci su izbijali: tamo je bilo skrovište Njegove snage. Pred Njim je kuga išla, a uz Njegova stopala užareno ugljvlje. On je stao i zemlju je izmerio: On je pogledao, i razdvojio narode; i rasule su se večne planine, pognuli su se neprolazni bregovi... Sunce i mesec su stajali mirno u svom prebivalištu.“ Sva ta sila je čak sada primenjena da spasi ljude, i spasiće ih, ako se samo pouzdaju u nju. Samo su dve stvari neophodne za svakoga da zna, to jest, da je čovek ništa, a Bog je sve. Onaj koji je ovo naučio, ima večnost sa svim njenim bogatstvom i mudrost u svojim rukama.